

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Čuvajte Jugoslaviju!

NAŠI SOKOLI NA JADRANU

Na našem Jadranu stražu straže tri naše bratske župe: Split, Šibenik-Zadar i Sušak Rijeka. Brojna sokolska gnezda, savita na području ovih župa, deluju danas pod vrlo teškim okolnostima. Ipak njihov rad je čvrst i postajan, kao što je čvrst i postajan suri kamen i krš našeg Primorja. To su "tri župe", u čije je telo zarinula krilata zverka svoje požudne pandze; tri župe koje plaće Jadran, a nad kojima bdi Velebit i Dinara, kako se to kaže u proglašu Sletskog odbora za ovaj slet Sokolstva na Jadranu, koji se održava u Šibeniku dne 22 i 23.0. m.

Sadanji slet Sokolstva na Jadranu treći je po redu, i održava se u vremenu, kada će svaki od učesnika moći da uživa blagodati sunčanog podneblja i sijnjeg mora. Za Šibenikom i Splitom dolazi sada na red Šibenik, koji se dići svojim novim Sokolskim domom. Ove tri bratske župe na Jadranu uvele su hvalevredan običaj, da zajednički priređuju velike sokolske i narodne manifestacije u župskim sedištima. Ovaj slet Sokolstva na Jadranu, kako se u sletskom proglašu kaže, »treba da bude revija zdravlja, snage, otpornosti, čvrstoće, poleta i oduševljenja, a ujedno da našim danima dokaže, da postoje brojne legije Jugoslovene, koje su obraću-nale s grehom i zabladama prošlosti i predale se konstruktivnom radu na korist Nacije, Kralja i Otadžbine, i da živi i radi armija ljudi, koja sprema fizičko i duhovno zdravje pokolenje«. To je tako lep primer sokolske bratske saradnje i uzajamnosti i primer istih težnja sokolske uzgojne radinosti, da ovakve zajedničke sletove treba topilo preporučiti i ostalim bratskim župama.

Možda neće biti na odmet ako ovom prigodom iznesemo i nekoliko statističkih podataka o stanju Sokolstva ovih naših triju župa na Jadranu.

Župa Split broji u svojih šest okružja 34 društva i 34 čete, župa Šibenik-Zadar u šest okružja 23 društva i 65 četa, a župa Sušak-Rijeka u osam okružja 40 društava i 31 četu. Svega dakle ove četiri župe imaju 18 okružja, 97 društava i 130 četa, ili 227 jedinica. Župa Split broji 9.235 pripadnika, župa Šibenik-Zadar 9.924, a župa Sušak-Rijeka 12.536; svega 31.695 pripadnika. Na čitavom području ovih triju župa podignutih je 18 sokolskih domova, od toga u župi Split 5, u župi Šibenik-Zadar 6 i u župi Sušak-Rijeka 7. Nekoliko je sokolskih domova u gradnji, a nekoliko u načrtima; ostale jedinice vežbaju u unajmljenim ili ustupljenim prostorijama. Stanje vežbača, prema statistici, u ovim župama je sledeće: u župi Split 1.092 člana, 172 članice, 579 naraštajaca, 289 naraštajki, 1.490 muške i 1.069 ženske dece; u župi Šibenik-Zadar ima 1.533 člana, 63 članice, 820 naraštajaca, 121 naraštajki, 2.264 muške dece i 1.724 ženske dece; u župi Sušak-Rijeka ima 998 članova, 307 članica, 986 naraštajaca, 608 naraštajki, 2.469 muške i 1.801 žensko dete. Vežbača je dakle i vežbačica svih kategorija u ove tri župe: 3.623 člana, 542 članice, 2.385 naraštajaca, 1.118 naraštajki, 6.123 muške i 3.594 ženske dece, ili 55% svih pripadnika.

Smatrali smo potrebnim da nave-demo ovu statistiku, da upoznamo naše čitaoce i s brojčanom snagom Sokolstva na Jadranu. Naše će zadovoljstvo biti i još veće, kada se postotak vežbača poveća, a što ovisi o inten-zivnom radu u vežbaonicama i na vež-balištima, o požrtvovnosti i sposobno-sti prednjaštva i o televizionom uspehu samoga sleta. U pogledu prednjaštva statistika nam kaže, da u župi Split ima 197 prednjačica i 55 prednjačica, u župi Šibenik-Zadar 215 prednjačica i 41 prednjačica, u župi Sušak-Rijeka 213 prednjačica i 106 prednjačica. Svega 827 prednjačica i prednjačica. Ko-načno da spomenemo, da u tim župama prema statistici ima svečanih kro-jeva: u župi Split 655 članova i 34 čla-nice, u župi Šibenik-Zadar 256 članova i 15 članica, u župi Sušak-Rijeka 656 članova i 14 članica, odnosno svega 1.567 muških i 63 ženskih svečana kroja. Na osnovu svih ovih statističkih podataka možemo da stvorimo približnu sliku, kakva će biti tehnička strana i spoljašnja slika tog sleta Sokolstva na Jadranu, kad bi na njem učestvovalo same spomenute župe.

Ali zbog prevoznih polakšića i pri-vlačivosti samog našeg mora kao i zbog velikog nacionalnog značenja ovog sleta, Sletski odbor obraća se s pozvom na sve naše Sokolstvo, kličući, da »sva gnezda sokolske misli i ra-da širok cele otadžbine treba da su za-stupana na ovogodišnjem sletu Sokolstva na Jadranu, kako bi broj, pojava,

Izlaže svakog petka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6 • Telefon broj 2177 • Račun Poštanske štedionice br. 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 15. augusta 1936
God. VII • Broj 32

Na olimpijskom jarbolu zapepršala je pobednički i jugoslovenska zastava

U vrlo oštrot borbi i pod teškim okolnostima

**vrsna jugoslovenskih Sokola
osvojila je šesto mesto**

**Krasan uspeh brata Štukelja,
koji je na krugovima osvojio drugo mesto i dobio
srebrnu medalju**

**Lep uspeh naših Sokolica
koje su po prvi put učestvovali u medjunarodnoj
borbi i od 8 mesta zauzele četvrtu**

Kao što se i pretpostavlja, Jugoslavija je od svih svojih ekipa na berlinskim olimpijskim takmičenjima najveće nade polagala u svoje Sokole. I zaista, jugoslovenske sokolske vrste, i muška i ženska, časno su izvršili svoju i nacionalnu dužnost i s postignutim uspehom mi moramo biti zadovoljni i ponosni.

Poznato je već do sada, iz izveštaja naše dnevne štampe, kako je izvanredno bila ostra konkurenca u gimnastičkoj grani takmičenja muških vrsta, pri čemu su se našli na međudan najizabranij među najboljim gimnastičarima sveta. Međutim, iako to nije nimalo pokolebalo naše semele i odvažne Sokole, oni su imali da izdrže borbu i s nekim drugim okolnostima, koje su van domaćaja njihovih gimnastičkih sposobnosti i odlika, a koje su ipak imale izvesnog uticaja na nepovoljniji ishod njihovog rezultata, nego što bi ovaj stvarno imao da bude. Našoj vrsti sudili su Italijani, Madžari i Nemci.

Od 14 naroda, čije su ekipe uzele učešće u ovoj grani takmičenja, vrsta jugoslovenskih Sokola plasirala se je na šesto mesto. Na krugovima pak, uz Čehoslovačku Hudecu, koji se plasirao na prvo mesto i time dobio zlatnu medalju, naš brat Leo Štukelj izvožio je drugo mesto i tako dobio srebrnu medalju. Ovom pobedom brata Štukelja po prvi put do sada na ovim olimpijskim igrama u Berlinu zapepršala je pobednički na olimpijskom jarbolu i jugoslovenska zastava. Treći na krugovima je Nemac Volc, koji je dobio brončanu medalju.

svest, idejna i fizička sprema podigli duhove obeshrabrenim, probudili oscjećaj otupelim, uzdrmali savest okorelim i utri put zabluđelim, jer je sokolska ljubav silnja od najsurovije mržnje, sokolska misao čista, otvorena i jasna, a sokolska vera čvrsta i nepokolebljiva. Naši Sokoli na Jadranu nam ključu: »Sokolstvo stoji visoko nad svim kavgama i metežima, koji nanose mnogo štete i troše mnogo nacionalne energije i vremena, i ima u vidu uvek i samo: narod kao celinu, državu kao nedeljivo dobro i Kralja kao najuzvišeniji simbol suverenitet«.

Uvereni smo, da će se ovom bratskom pozivu odazvati svaki, kome je to moguće, da bi ovaj slet u svakom pogledu postigao što veći i lepsi uspeh.

Ako želimo da sigurnim koracima pokročimo u budućnost, i ako tvrdimo da je budućnost naša, ta je tvrdnja opravdana samo tada, kada ju potvrđuje radina i požrtvovna sadašnjost. Ko živi samo u prošlosti, prema tome sadašnjost nema nikakvih obzira; ona i bez njega i preko njega otvara vrata u budućnost. Ko ne izvršuje dužnosti, koje mu nameće sadašnjica, taj nema prava na tekovine, koje sazrevaju na životu stablu aktivnog života. Tirš u svom delu »Naš zadatak, smer i cilj« dokazuje, da narodi, koji nemaju smelosti da napreduju, zaostaju, da u sves-tju zastaju iznutra izumiru, da sveopšti tok dogodaja otstranjuje s puta sve ono, što je već dočaralo i što u opštem životu nema više vrednosti, i da nije na, pa ni najslavnija prošlost, već samo zdrava i radna sadašnjost, jamči na-rodima budućnost.

A mi takvojamstvo želimo da da-demo svojemu narodu i na trećem sletu našega Sokolstva na Jadranu!

Konačan rezultat takmičenja u gimnastičkih vrstama je sledeći: 1) Nemačka 757.430; 2) Švicarska 654.802; 3) Finska 638.468; 4) Češkoslovačka 625.763; 5) Italija 615.133; 6) Jugoslavija 598.306.

Izjava brata Štukelja

Brat Leo Štukelj izjavio je nakon završenih takmičenja prestatvnicima štampe sledeće:

— Od amsterdamske Olimpijade do danas ocenjivanje vežbi znatno se poostalo, a i druge nacije su napredovali neverovatno mnogo. Naročito su odmakli Šviceri i Nemci. Mi, Jugoslaveni, nismo bili odavan na jednoj međunarodnoj takmičarici. Nismo znali što rade drugi, ni što drugi znaju. Nismo se mnogo pripremali za Olimpijadu. Drugi narodi, kao n. pr. Finci, Švicari i Nemci, izvršili su ogromne pripreme za ovo takmičenje. Imali su veliki izbor gimnastičara, mnogo škola za fizičko vaspitanje i jednu jaku tradiciju. Država se kod njih brinula, da svaki gimnastičar dobije ono što mu treba za vežbanje. Nisu štedili ni para ni vremena. Svakome su dali otsustvo da može sebe usavršiti.

Ja lično se nisam mnogo spremao ni za takmičenje, a kamo li za pobedu. Godine 1932 bio sam po-

vreden i nisam vežbao čitave četiri godine. Počeo sam tek da radim u januaru ove godine. Tri meseca vežbao sam samo obavezne vežbe, a to je i suviše malo za ovakvo takmičenje. Ipak smo mi pokazali dobar uspeh s obzirom na veliku konkurenčiju. Tome treba još dodati, da su nam na krugovima i prostim vežbama sudije nepravedno oduzimali mnogo bodova. Uopće sudije su mnogo favorizovali Nemce, Šviceri i Fince. Nivo gimnastike, koji je pokazan na ovom olimpijskom takmičenju, izvanredan je.

Naše Sokolice

S uspehom naših Sokolica, čiji je nastup na ovim olimpijskim takmičenjima bio ujedno i međunarodni debut, možemo također da budemo vrlo zadovoljni. Rezultat ovog njihovog prvog nastupa u međunarodnoj takmičarskoj arenici pokazuju nam, da su se odlučno, odvažno i časno borile.

Od 8 nacija, čije su ženske vrste učestvovali u gimnastičkoj grani takmičenja, zauzele su konačno sledeća mesta: 1) Nemačka, 2) Češkoslovačka, 3) Madžarska, 4) Jugoslavija, zatim sledi redom: Poljska, Amerika, Italija i Engleska.

*

Potanji izveštaj o toku ovih takmičenja donećemo u narednom broju.

Poklon Sokolstva velikom biskupu i rodoljubu dru Frani Učeliniju-Tici prigodom njegovog 90-tog rođendana

Prigodom devedesetog rođendana Njegove Preuzvišenosti bokokotorskog biskupa dra Frane Učeliniju-Tici, naša sokolska delegacija na čelu sa starešinom Sokolskog društva Dubrovnik, bratom Nikolom Šutićem, učinila je posetu svećaru, — koji je počasni član dubrovačkog Sokola — u njegovom domu na Lopudu i poklonivši mu

se čestitala mu ovaj retki životni jubilej.

Pozdravljajući velikog biskupa i rodoljuba i čestitajući mu njegov 90-ti rođendan, starešina brat Šutić rekao je:

— Vaša Preuzvišenost!

Pružila mi se ugodna čas i dužnost da Vas u svojstvu Sokolskog društva

Sokoli pozdravljaju velikog biskupa i rodoljuba u njegovom domu na Lopudu

Dubrovnik i u ime čitavog našeg Sokolstva najtoplje pozdravim i da Vam čestitam Vaš 90-ti rođendan, životom željom, da Vas Svevišnji uzdrži čila, vedra i zdrava još dugi niz godina, na ponos i sreću jugoslovenskog naroda i otadžbine!

Vi ste, Preuzvišeni, kao pravi narodni čovek, bili uvek u službi naroda i Vašim patriotskim radom u duhu velikog Štrosmajera širili bratsku ljubav, slugu i versku trpljivost među jednokrvnom braćom na svakom mestu i u svakoj prigodi i takvih bi nam pastira danas najviše trebalo.

Zadužili ste naročito naše Sokolstvo, kada ste pred tri godine u gradu Kotoru najpripravnije, bez ikakvog traženja izjava, svečano blagoslovili barake naših sokolskih četa, upravo u doba, kada je bila bacena anatema na naše Sokolstvo.

Ovaj naš današnji pohod u rodni Vam Lopud najbolji je dokaz dubokog poštovanja, koje mi Sokoli gajimo prema Vašoj Preuzvišenosti, presečni, da nam se pružila ovakva prigoda, da Vam danas u tako dubokoj starosti lično čestitamo i da Vas pozdravimo.

Svima stam, a i pokolenjima našim biće, svetuo primjer i uzor istinskog i požrtvovnog rodoljuba i nacionallnog borce.

Pozivam prisutnu braću, da našem ponosu, bratu, Preuzvišenom dru Frani Učeliniju, odamo počast toplim, iskrećim, junačkim, sokolskim pozdravom Zdravo!

Veliki biskup i rodoljub, dirnut ovim izražajima duboke sokolske ljubave, poštovanja i blagodarnosti, odgovorio je suznim očima:

Reći velikog biskupa Sokolima

— Časna moja braćo Sokoli!

Vi najbolja naša uzdanica narodna, čuvajte i visoko dižite onaj sveti barjak, koji Vam je poklonio naš pokojni Kralj Jugoslavija iznad svega!

Danas se govoril o velikom srpstvu i velikom hrvatstvu, a sutra će se možda govoriti i o velikom crnogorstvu. Što će nama to? Zar nama Jugoslavija nije najveća? — Čuvajmo ovo blago, koje imamo! Mi kao slobodan i ujedinjen narod značimo nešto u svetu, a značimo još i više. Pogledajmo istoriju Nemača i Italijana. Što bili danas bili, da se nazivaju starim pokrajinskim i plemenskim nazivima? Ja sam već s jednom nogom u grobu, a vi ćete doživeti Jugoslaviju srećniju i snažniju.

Ustrajte u tom poslu i svi treba da radimo za Kralja i Otadžbinu!

Moji mili Sokoli! Jačajte se i množite se na korist i sreću jugoslovenskog naroda!

Nakon što je delegacija napustila bokokupov dom, formirana je tu velika povorka od 500 Sokola, koji su bili postrojeni pred bokokupovim dvorom, pred samih meštana, koji su tada priredili burne i oduševljene manifestacije Nj. Vel. Kralju, Jugoslaviji i slavljeniku, velikom narodnom biskupu.</p

tih dela, da se doстојно уврштавате у red slavnih i popularnih naših prvosveštenika i da se za Vas s punim pravom može da reče: Ecce sacerdos magnus! A što se pri tome kao najvažnije treba da istakne: pravi narodni sacerdos magnus, širokih grudi i tople ljubavi za naš jedinstven narod, bez obzira na plemena i na versku pripadnost. To je bio i uzrok, veliki Vladiko, da ste tu svoju toplu ljubav i право narodno osećanje iskazali i prema našem Sokolstvu kroz ceo svoj plodonosni život, pa i u one dane kada se išlo za tim da se naše Sokolstvo proskribuje. Tu Vašu ljubav prema Sokolstvu i taj

Pod pokroviteljstvom Nj. Vl. Kneza Namesnika Pavla

III SLET SOKOLSTVA NA JADRANU U ŠIBENIKU 22 i 23 AVGUSTA o. g.

Poziv na slet

Sletski odbor III sleta Sokolstva na Jadranu, koji se održava u Šibeniku u danima 22 i 23 o. m., a za koji su izvršene već sve pripreme, upućuje ovaj poziv na slet.

— Braćo i sestre!

Krešimirov grad, Šibenik, ta naša tvrda kula na surom i ljutom dalmatinskom kršu, gde je silovita Krka muškom sebi probila put kroz vrelte hridi u plavo Jadransko More, vekovima već postojano kao suri soko čuva srećno jugozapadnu granicu naroda svoga.

Nad glavom su mi prohujale olujne silne, lomile se uboje strelle, ječale ognjene munje, a on je klecas, ali poklenuo nije, savijali ga vihor, ali ga ni svinuli, ni ulomili nisu. On stoji i dalje mir, prkosan, ponasan i gord, i na, na braniku roda i jezika jugoslovenskog i slovenskog. Ovakav Šibenik završio je pripremne radove za slet i on vas čeka, braćo i sestre, rašireni ruku, otvoreno i iskrena srca, u svoj bratski zagrijaj.

Nije ovo njemu prvi put što dočekuje crvene košulje! U borbama za svoju grdu pred blizu 40 godina crvene kape i crvene košulje osvojile su sokolskim naletom poslednje šančeve krilatih lavova i povratile u narodne ruke sve općine u ovim krajevima, koje je do tada tudiš lukavstvom i silom držao, a na Vidovdan 1914, na Dalmatinskom Kosovu, šibenski Sokolovi, zajedno s braćom iz Dalmacije, isčupali su prve perušine dvoglavog crnog ptici i time označili staze, kojima je trebalo hodati u velikom ratu na putu k slobodi narodnoj.

U ujedinjenoj jugoslovenskoj Otadžbini priređuje Šibenik nekoliko velikih sokolskih slavlja i spašava našu sreću u jedno, sve naše duše u jednu dušu s iskrenom željom, da jugoslovenska Otadžbina bude večna i moćna. Ali otkako su se ono pred nešpune dve godine na jugoslovenskom nebu pojavile dušmanske tmaste oblaće i kako su, makar časomice, uspele da prekriju jugoslovensko sunce, izmislile iz dupljala trošnog drveća i iz rupa memlom prekrivenih zidina mrke tičurine, kao ono vrane i gavran posle boja na Kosovu i nakon pogibije Petra Svačića i junaka na Gvozdu, da rastetaju sokolska jata, da mlatarenjem krila priguže sokolski klik, da se uvuku u sokolsko gnezdo. Ta namera se nije obistinila, jer soko gnezda na klisura-ma vije i oštrom vidom iz azurnih visina motri na pogibije, da ih hitro i na vreme svojim oštrom kljunom i čvrstim pandžama rasprši i ukloni, da svoja gnezda očuve, da izvede na daleke puteve ptice sokoliće. Klikče gromok Soko s Jadranom, s Lovčenom i Durmitorom, iz Fruške i Petrove Gore, s Velebita i Triglavom, s Trebevića, Dinare i Promine, s Crnog Vrha i Moslavine na sinje more, na svoj Jadran, da ushite sreću svoje braće veličinom snage, lepotom tela, čistotom svojih sokolskih misli i želja, da im obnove veru u večno lepo i večno dobro, jer sokolski je život — kako nas uči neumirli Tirš — neprestana borba izmedu dobra i zla, beskonačno stremljenje za lepšim i savršenijim, bezobzirno traženje pravde i istine, škola odricanja i izobrazbe, sticanja, učvršćivanja, žilavosti i otpornosti, svet čeznuća, svetlosti i ideala.

Dosta je palo krv naše po gorama i po morima za krst časnog i slobodu zlatnata. Ta večna božja dobra položimo na žrtvenik ujedinjene jugoslovenske domovine, njima se klanjamо kao i krv za njih prolivena. Ne klanjamо se više zlatnom teletu i trojanskom konju, jer samo jedan je Bog, jedan kralj i jedna Otadžbina!

Sokoli i Sokolice i celi jugoslovenski narod na Jadranu razdraganim vesejem i srećom očekuju čeznuljivo svoju braću iz svih krajeva mile nam Otadžbine, da ih izljuje i pričvrste na svoje grudi i da se njima obnove večni zavet naroda našega: Jedna smo krv, jedan smo jezik, jedna ista neka bude naša misao i jedna ista naša želja!

Do videnja na sletu u Šibeniku!

Zdravol

Vaš divljenja doстојni stav u obrani njegove ideologije naše Sokolstvo neće nikad zaboraviti, nego će ih uvek s ponosom istaći kao dragocene osebine jednog velikog čoveka i jedne velike i blagorodne duše.

Pridružujući se brojnim čestitkama koje primate ovom prilikom iz svih krajeva naše prostrane i zbratimljene otadžbine, Uprava Saveza SKJ želi da Vas veliki i dobri Bog, kome tako pređano i istinski služite, poživi još dugi niz godina na čast i ponos celokupnog jugoslovenskog naroda!

Zdravo, veliki Vladiko i Prvosveštenice! —

SVE GORNJE POVLASTICE VAŽE:

- za članove Sokola na polasku od 18—23 avgusta
- za nečlanove na polasku od 19. do 23 avgusta;
- za članove Sokola na povratak od 23—28 avgusta;
- za nečlanove na povratak od 23—28 avgusta.

Prema rešenju Direkcije državnih željeznica, kao i one Šumsko-industrijske Dobrljin-Drvar, vožnja se ne sme na putu prekidati, ni na povratak menjati smer putovanja. Ako neko želi da se vrati drugim putem, na željeznicu mora da nadoknadi razliku prema kilometraži, a na parobrodu treba da kupi celu kartu, jer povlastica onda ne važi.

Voznu kartu za parobrod mora se kupiti na polaznoj stanicu za odlazak i povratak. Legitimacija za povlašćenu vožnju na parobrodima nabavljaju se kod ovog sletskog odbora. Kod narudž-

be legitimacija za parobrode neka se naznači, putuje li se Jadranskom ili Dubrovačkom plovibodom, jer su legitimacije različite. (Legitimacije za povlašćenu vožnju na Šipadovoj željeznicu nabavljaju se isto kod ovog Sletskog odbora.)

Kod svake narudžbe mora se naznačiti, da li su učesnici članovi Sokola, vežbači, nevežbači, članovi uprave i drugo, ili su nečlanovi.

SLETSKI ODBOR

Otvorstvo drž. činovnicima za slet u Šibeniku

Pretsedništvo Ministarskog saveta pod brojem 5768 od 21. jula 1936 god. odobrilo je otsustvo svim državnim činovnicima koji žele prisustvovati III sletu Sokola na Jadranu, a koje im se neće uračunati u godišnji odmor.

Sokolski pozdrav kongresu naših učitelja

Šesnaesti kongres naših učitelja održan je ovoga puta u Novom Sadu, i na njemu je uzeo učešće oko 1500 učitelja iz cele zemlje.

Svečano otvorenje kongresa bilo je dne 3. o. m. u velikoj novosadskoj dvorani »Sloboda«. Kongres je otvoren i predsedavao mu pretsednik Jugoslavenskog učiteljskog udruženja brat Ivan Dimnik, a u prisustvu izaslanika Nj. Vel. Kralja, zastupnika ministra prosvete, zastupnika bana Dunavske banovine, kao i brojnih predstavnika raznih ustanova i udruženja.

Naše Sokolstvo na ovom kongresu zastupali su br. dr. Vladimir Belajčić, pretsednik Prosvetnog odbora Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, i br. dr. Ignat Pavlas, starešina Sokolske župe Novi Sad.

U ime Sokolstva kongres naših učitelja pozdravio je br. dr. Vladimir Belajčić ovim rečima:

— Vršim za mene toliko časnu i prijatnu dužnost što u ime jugoslovenskog Sokolstva mogu najsrdičnije da pozdravim naše jugoslovenske učitelje, okupljeno na ovom sastanku i da mu od srca zaželim srećan i uspešan rad. Činim to s naročitim unutrašnjim zadovoljstvom, jer u redovima jugoslovenskih učitelja ima veliki broj odličnih mojih poznanika, sokolske braće i dragih prijatelja.

Veze koje vezuju naše Sokolstvo s učiteljskim staležom oduvek su bile prisne i sređene. U prvim redovima sokolskih boraca vazda su se na naj-

istaknutijim mestima, od Savezne uprave pa do najzabitnije čete, nalazili naši čestiti i rodoljubivi učitelji. Učiteljstvo dalo nam je brata Gangla, brata Bajžela i bezbroj drugih znanih i neznanih sokolskih junaka. To je razumljivo kada se zna s koliko su patriotske ljubavi, nacionalne, socijalne i kulturne svesti učitelji uvek ispunjavali svoju tešku i odgovornu službu narodnih buditelja, vaspitača i prosvetitelja, ne ograničavajući se nikada samo na četiri školska zida, nego ulazići svoj moralni kapital, trud i znoj na svom prostranstvu nacionalnog života.

Sokolstvo na širokom polju svog nacionalnog i kulturnog rada dalo je učiteljstvu neiscrpne mogućnosti za njegovu blagotornu delatnost u tom pravcu. Jugoslovenski učitelji su se na sokolski pokljiči uvek najpripravnije odazivali i pružali mu svoju dragocenu saradnju, iako su za svoj rad i za svoje žrtve vrlo često dobijali umesto priznanja i nagrade teške udare i surova progona.

Sokolstvo našim učiteljima to nikada neće zaboraviti, ono ih zato nosi u srcu svome i koristi i ovu priliku da im preko mene izrazi svoje troke simpatije za njihova istražna i muška nastojanja da izvojuju povoljne uslove za svoj teški i odgovorni prosvetiteljski rad, ne sebe radi, nego radi sreće, dobra i napretka našeg naroda i naše svima nama iznad svega drage i mile Otadžbine.

Ziveli! Zdravo! —

Olimpijski gimnastičari iz Azije i Afrike u Berlinu

U Berlinu, avgusta.

Egzotične zemlje u gimnastičkim olimpijskim utakmicama su svakako Japan i Egipt, koje su — možda — u porodici vežbača na spravama najmlade i verovatno medju slabijima. Egipćani sam gledao samo na treningu, ali sam Japance imao prilike gledati na jednoj zanimljivoj utakmici s izabranim odelenjem vežbača nemačke turnerske župe Brandenburg u Berlinu, koja je medju najboljima u Nemačkoj. U velikom Japanu ima svega 200 vežbača na spravama, u takmičarskom smislu. Od te ne baš mnogobrojne grupe, koja je studirala najbolje evropske sisteme i metode rada sasvim na japanski, ozbiljni i temeljiti način, izabrali su Japanci desetorici najboljih i poslali su ih na olimpijske igre u Berlin, da pokuša sadašnju svoju vrednost, ali mnogo više zato, da vide sve najbolje na svetu. U tome su Japanci od davnine pravi majstori. Njihov način rada već je poslovičan za sve grane i sve prilike. Najpre izaberu najposobnije stručnjake i njih pošalju u zemlje, gde je ta grana najača. Na osnovu onoga što ti izaslanici vide i izveste, Japan pozove u goste najbolje majstore dotočne grane telesnog vežbanja i tu ih vide ne samo svi stručnjaci nego i svi oni koji se bave tom granom telesnog vežbanja. Sledi je stepen, treći, da se pošalju najbolji takmičari, oni koji su najviše naučili od upućenih japanskih učitelja i od inostranih gostiju, na najveće svetske utakmice, tame gde će videti najbolje. Na takvim utakmicama, dakako, japanski takmičari dotočne grane telesnog vežbanja ne polučuju velikih uspeha, ali ipak učestvuju. Od tog nastupa dalje sva se japanska zajednica najmarljivije bavi tim takmičarskim veština. I kod drugog ili trećeg nastupa u inostranstvu oni iznenaduju svoje učitelje sjajnim uspesima i — pobedama. Tako je bilo u atletskim utakmicama, tako je bilo u plivanju, u čemu su Japanci najbolji na svetu, a tako je sada i u gimnastici na spravama. Japanci su, po onome što sam video na utakmici sa župom Brandenburg, vrlo mali, laki, ali žilavi, hrabri i izdržljivi vežbači na spravama. Citava je priredba bila u znaku propagande i egyptike. Velika jedna gradska vežbaonica u Berlinu mogla je da prima samo 2 i po hiljade ljudi. Nekoliko stotina ljudi moralo se vrati, jer više nije bilo mesta. Priredba je, dakako, izvan okvira olimpijskih utakmica. Je-

dva sam uspeo da uđem kao novinar, jer su sva mesta bila zauzeta.

Zbog svog malog rasta, većinom su to ljudi oko 160 centimetara visine. Japanci su vrlo teško skakali preko konja uzduž. To je u Ahilova petu, i to će im za uvek ostati kao manjak kod olimpijskih i ostalih međunarodnih utakmica. Isto kao što je i za Japanske velike nedostatak mala noge, odgojen u prošlosti još veštaci smanjeno, koja im mnogo smeta kod plivanja, pa japanske plivačice niko ne mogu da postignu vrednost svojih muških drugova, makar su jednako marljive i tehnički dotorane. Ali su japanski gimnastičari pokazali na tom svom nastupu u Berlinu, da su oni budući majstori vežbanja na spravama. Pojedinačno oni imaju već danas vrlo dobrih vežbača, i Japan sigurno neće biti daleko od polovice naroda u konačnom poretku olimpijskih utakmica. To je za početnike veliki uspeh! Pošto je na ovoj utakmici Japan-Brandenburg prepušteno gledaocima da sami sude glasovnicama, da bi se tako postigao vrlo koristan odgoljni učinak, rezultati ovog izjednačenog natjecanja nisu važni, koliko je važno ono što su gosti pokazali.

Opetujem još jednom, da će Japanci doskorati biti i u vežbanju na spravama medju vodećim nacija na svetu. Oni su već sada privrili najtežih zadataka; njihove su slobodne vežbe vrlo teške. To često umanjuje leptotu izvedbe i povezanost celog sastava. S našeg gledišta njihovi sastavi nemaju ritma, niti su uravnotežena lepa celina, ali su vrlo teški. Uostalom ne može se od njih ni očekivati neki savršeni stil, jer nemaju ni tradiciju niti se mogu, kao gospodari sredstava upustiti u onaj viši, savršeni način vežbanja. Na krugovima su bili sasvim dorasli Brandenburžani, koji u svojoj vrsti imaju same olimpijske kandidate, ali ni jednog olimpijskog vežbača Nemačke, jer oni nisu učestvovali na ovoj prijateljskoj utakmici. Na razboju su bili Nemci bolji, isto tako i u konju sa hvalnjima. Najveća je razlika bila između vežbača u preskokima konja, i od deset mogućih bodova Nemci su bili od svakog ovog protivnika poprečno za dva boda bolji. Ali je na krugovima bilo sasvim drugačije. Tu su Japanci već sada svetski majstori. U njihovoj telesnoj sloboci i velikoj snazi sleževe vežbe na krugovima i u vučenju mogu da postignu najveće raspore, stojeve i vase. I u prostim vežbama su Japanci bili izvrsni. Lepi, s neobično gipkim

rukama i nogama, mkiči mišica, laki, oni prave teške skokove, premete, drže najsigurnije i najteže vase. Na krugovima i u prostim vežbama bili su gosti iz Azije daleko premoćniji od Nemaca. Nekako pre poslednje sprave je stanje bilo neodlučno. Ne može se reći, da su Nemci bili bolji od Japanca. Trebalo je da odluci vratio!

Tu su bili Japanci slabici, što me mnogo iznenadilo. Ta slabost je bila više posledica preteških sastava, nego li čega drugog, a osim toga i posledica njihovog vežbanja snagom, a bez pravog, svemoćnog zamaha. Ali su i Nemci bili slabici na preči, pa je japsansko odjeljenje ipak zadрalo laku prednost. Ako se uzme u obzir, da odjeljenje Brandenburške župe nije mnogo slabije od nemačke olimpijske vrste, koja sigurno spada medju najbolje na svetu, onda je ovaj uspeh vežbača Dakeleog Istoka vrlo lep predznak budućih značajnih uspeha.

Egipćani su bolji od Meksikanaca, koje sam gledao na međunarodnim utakmicama za prvenstvo sveta u Budimpeštu 1934 godine. Egipćani međutim još nisu ono što su Japanci, i koliko zaostaju za sistematskim Azijima u metodskom studiju, toliko zaostaju i u uspesima. Ali ima nešto neobično temperamentnog i veštog u vežbanju najsevernijih Afrikanaca. Oni imaju mnogo od one akrobatske veštine, koja je daleko od našeg shvaćanja gimnastike na spravama, ali koja se manje upućenim gledaocima često sviđi. U propisanim vežbama biće oni slabici.

Za gimnastičara je vrlo zanimljiva noćna svečanost omladine, koju bismo mogli nazvati u našem sokolskom jeziku sletskom scenom berlinske Olimpijade. Na hiljadu vežbača svih kategorija nastupilo je u nizu gorostasnih sastava, u kojima se izmenjuju proste vežbe, kola, plesovi i ritmički sastavi s igr

a) vežbu za članove društava;
b) vežbe za članice društava;
c) vežbu za članove sokolskih četa;
č) sletski prizor (sletski scen);
d) zajedničku vežbu članova i članica za posebni nastup Sokolske župe Skoplje, u narodnim nošnjama Južne Srbije, a ta vežba mora biti sastavljena samo od narodnih igara (plesova) Južne Srbije.

Pravo natjecanja imaju svi članovi i članice Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije. Svaku vežbu mora biti priložena muzička pratnja, sastavljena od naših narodnih melodija ili na njihove motive, za koju se mora postarat da sastavljač vežbe. Rukopis vežbe i muzičke pratnje mora biti čitak i pregledan. Ime sastavljača vežbe i sastavljača muzičke pratnje ne smje biti stavljen na rukopisu, nego samo Šifra, a ime i ostali podaci o sastavljačima imaju se u zasebnom i započaćenom kuvertu priložiti rukopisu, odnosno strjopisu. Rukopise poslati načelnstvu župe

Skoplje najdalje do 20 septembra ove godine. Kasnije rukopise neće se uzimati u ocenu.

Vežba i muzika na pokrajinskom sletu u Skoplju treba da odišu lepotom i savršenstvom, da odgovaraju značaju proslave i narodnom duhu, pa oni Sokoli i Sokolice koji mogu i koji umeju da udovolje tim zahtevima, neka ne požale sokolski trud i napor, već neka preguru na posao i neka u vežbama i muzici pruže ono, što se od njih kao najbolje i najlepše očekuje i traži. Takvi neka se obrate ovom Načelnstvu i zatraže »Načet predloga o zamislji i značaju pokrajinskog sleta u Skoplju», koji će im odmah biti došavljen, pa će u njemu naći težne i želje sokolske u pogledu sletskih vežbi, a naročito u pogledu muzike za te vežbe.

Zdravo!

Načelnstvo
Sokolske župe Skoplje

Preuzvišeni dr. Bonefačić, biskup splitski, i g. dr. Lj. Tomašić, predsednik Senata, na sokolskoj akademiji

Dana 29. jula o. g. Sokolsko društvo Korčula priredilo je na obali grada večernju akademiju. Za tu svrhu bio je podignut velik podijum i dve tribine sa 400 sedala.

Nakon što su odvježbali svoje vežbe ženska deca, naraštaj i članice, koje su se naročito istakle izvadjanjem ritmičke vežbe »Antrina igra», odigrana je tradicionalna viteška korčulanska igra »Moreška».

Uz mnogobrojne ostale odlične goste akademiju su posetili preuzvišeni

gospodin splitski biskup dr. K. Bonefačić, v. d. opata grada Korčule don Pero Kaloder, predsednik senata dr. Tomašić, sreski načelnik i t. d.

Što stranih, što domaćih gostiju bilo je prisutno preko 2000 gledalaca. Sve tačke, a naročito završetak akademije, bio je popraćen odusevljenim dugotrajnim pljeskanjem i odobravanjem.

Moralni i materijalni uspeh bio je više nego odličan.

Društvo »Krščanska šola« in »Sokol«

V smislu čl. 26 in 27 zakona o tisku blagovolite glede članka »Društvo Krščanska šola« in »Sokol« — Izjava Sokolske župe Ljubljana, natisnjene v 1. in 2. stolpcu spodaj in 3. stolpcu zgoraj na strani 3., God. VII, broj 26, časopisa »Sokolski Glasnik« z dne 26. VI. 1936. natisniti sledi:

Popravek

Ni res, da je zborovanje društva »Krščanska šola« sklenila resolucijo v strogo doslednem katoliškem, ne narodnem duhu, in ni res, da so slovenski starši glede vzgoje svojih slovenskih otrok neposredno podrejeni papeci navodilom, res pa je, da je zborovanje »Krščanska šola« sklenilo resolucijo v katoliškem in narodnem duhu in da imajo slovenski starši po čl. 1113 kanonskega prava dolžnost na vso moč skrbeti za versko in moralno, fizično in državljansko vzgojo svojih otrok in za njihovo časno srečo.

Ni res, da je »Krščanska šola«, ki je samo orodje splošne mednarodne katoliške akcije, na svoji seji odnosno skupščini zavzela izvennarodno stališče, marveč je res, da je »Krščanska šola«, ki je povsem svobodno društvo in že zato ne more biti samo društvo v resolucijah ugotovila, da morala v naših šolah pozna samo tostransko načelo vzgojila, da je nujna posledica take vzgoje sebičnost, ki razkraja rodbino, povečuje gorje državi in škoduje državi toliko bolj, kolikor višje stopnjo v njej zavzema gojencem take mornale.

Ni res, da se za hrbotom poštenih in idealnih slovenskih staršev, ki so jedro naroda, vidi pestro-mešana skupina brezčutnih oblastičnih napadalcev, ki preče, da naši materi iz naročja iztrgajo njenega otroka in ga vržejo v duševno robstvo tuju, marveč je res, da poštenim in idealnim slovenskim staršem, ki so jedro naroda, od njih izvoljeni odbor skrbnih in ne oblastičnih staršev in vzgojiteljev, ne za hrbotom, ampak javno pomaga, da se naši materi iz naročja ne iztrga njen otrok in ne vrže v duševno robstvo tuju, temveč se ji zavarujejo njene naravne pravice do otroka.

Ni res, da na usta staršev polaga, od nikogar pooblaščeni, že iz predvojnega robstva znane usodne zahteve, ki so slepile naš narod, da je razmetaval na avstrijskih bojiščih na tisoče in tisoče žrtv, svoje najkrepkeje očete in sinove in ubijal samega sebe za varljive prazne cilje, ki so mu jih tisti ljudje na isti način prikazovali takrat, kakor danes, marveč je res, da so bile na zborovanju »Krščanska šola« sprejetе od staršev predlagane resolucije, naj se vzgojitelji izbirajo po sposobnosti za pouk in vzgojo, naj se preobremenjeno učiteljstvo razbremeni z mladim usposobljenim brezposebnim naraščajem, naj se odpravi nesocialna šolnilna, naj se prepreči zapostavljanje slovenštine in se pri reviziji zakona o učbenikih odpravi versko, narodno in gospodarsko školjiva unifikacija in monopolizacija učbenikov itd.

Ni res, da v živem spominu na svojo politično in gospodarsko oblast nad Slovenci pod zaščito haburškega trona, avstrijske aristokracije in protinarodnega političnega Vatikana snujejo v svoji izprijenosti na preizkušenje varljive načine zopet si podjarmiti narod in razpolagati z njegovo telesno

in duševno silo kot svojo lastnino, marveč je res, da »Krščanska šola« po svojih dne 25. junija 1923 po jugoslovanski državni oblasti potrenih pravilih idealno deluje za krščanska vzgojna načela med slovenskim narodom v duhu velikega narodnega pravosvetitelja škofa Antona Martina Slomška, zavedajoč se, da se katoliška vera in prava narodnost ne izključuje, temveč izpopolnjujeta.

Ni res, da je versko življenje, za čista krščanska moralna načela, za notranjo čistost in plemenitost človeka, da gre povsem izključno za posvetne dalekosežne, narodu nevarne politične in gospodarske cilje in da se pod nedolžnimi naslovi polni ekrazitna bomba, ki naj zoper po želji tujcev razdene narod v sovražne tabore, marveč je res, da gre »Krščanski šolci« za versko-vzgojno ter krščansko moralna načela in cilje v poplnem soglasju tudi s Srbsko Pravoslavno Cerkvio, katere Sveti Arhijerejski Sinod z dopisoma z dne 27. V. 1929 št. 1456 in z dne 10. VII. t. l. št. 3338 sporocja »Krščanski šolci«, pozdravljajoč njeno korake, svojo popolno soglasnost z vsemi njenimi zahtevami, da se iz naših šol izključijo učbeniki, izdelani v ateističnem duhu, in da se mora mladina vsgajati edino na temelju krščanskih resnic.

Ni res, da »Krščanska šola« s svojimi resolucijami gre daleč preko lastnega delokroga, marveč je res, da »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostaja v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

Ni res, da je vrhunc prikrite mrjenje »Krščanske šole«, da hrkata z obodo zahteva svobodo Sokola, marveč je res, da je »Krščanska šola« zahvaljuje našem načelniku, da je »Krščanska šola« s svojimi resolucijami ostala v okviru svojih oblastno potrenih pravil.

